

SENTENTIAE, CH. XXXI, PARS I

Practice and Review #7–13, 16

7. Dēnique audiāmus quantae sint hae īnsidiae ac quot coniūrātī contrā cīvitātem surgant.
8. Haec scelera repente exposuī nē alia et similia ferrētis.
9. Respondērunt plūrima arma ā mīltibus ad litus allāta esse et in nāvibus condita esse.
10. Cum parentēs essent vīvī, fēlicēs erant; mortuī quoque sunt beātī.
11. Nesciō utrum trēs coniūrātī maneant an in exsilium contenderint.
12. Nōs cōnferāmus ad cēnam, meī amīcī bibāmus multum vīnī, cōnsūmāmus noctem, atque omnēs cūrās nostrās minuāmus!
13. When the soldiers had been arrested, they soon offered us money.

16. Although his eyes could not see the light of the sun, nevertheless that humble man used to do very many and very difficult things.

Sententiae Antiquae #1–6

1. Potestne haec lūx esse tibi iūcunda, cum sciās hōs omnēs cōnsilia tua cognōvisse? (Cicero.)
2. Themistoclēs, cum Graeciam servitūte Persicā liberāvisset et propter invidiam in exsilium expulsus esset, ingrātae patriae iniūriam nōn tulit quam ferre dēbuit. (Cicero.—**Persicus, -a, -um.**—**ingrātus, -a, -um, ungrateful.**—**iniūria, -ae, injury.**)
3. Quae cum ita sint, Catilīna confer tē in exsilium. (Cicero.—**quae cum = et cum haec.**)
4. Ō nāvis, novī flūctūs bellī tē in mare referent! Ō quid agis? Unde erit ūllum perfugium? (Horace.—**nāvis, ship [of state].** —**flūctus, -ūs, wave, billow.**)
5. Cum rēs pūblica immortalis esse dēbeat, doleō eam salutis egēre ac in vītā ūnīus mortālis cōsistere. (Cicero.—**cōsistō, -ere + in, to depend on.**)
6. Cum illum hominem esse servum nōvisset, eum comprehendere nōn dubitāvit. (Cicero.)